

- förklara att Republiken Greklands och Republiken Portugals interventionsansökningar kan tas upp till sakprövning,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Första grunden för överklagandet: åsidosättande av principen om tilldelade befogenheter, lojalitetsprincipen och principen om felaktig tillämpning av villkoren enligt artikel 263 FEUF.

Andra grunden: åsidosättande av ömsesidigheten i lojalitetsprincipen och åsidosättande av en medlemsstats egenskap av privilegierad sökande när den syftar till att tillvarata sina rättigheter.

Tredje grunden: feltolkning av rättsföljderna av rekommendationerna avseende Belgien.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18 januari 2016 – Nintendo Co. Ltd mot BigBen Interactive GmbH och BigBen Interactive SA

(Mål C-24/16)

(2016/C 145/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nintendo Co. Ltd

Motpart: BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

Tolkningsfrågor

1. Kan en nationell domstol vars behörighet, med avseende på en svarande, inom ramen för ett förfarande som avser krav på grundval av en gemenskapsformgivning enbart följer av artikel 79.1 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ⁽¹⁾ jämförd med artikel 6.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽²⁾, eftersom denna svarande som har hemvist i en annan medlemsstat har levererat varor som eventuellt medför intrång i immateriella rättigheter till den svarande som har hemvist i den aktuella medlemsstaten, vidta åtgärder mot den förstnämnda svaranden som är giltiga i hela unionen och går utöver den behörighet som grundas på leveransavtalen?
2. Ska rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning, särskilt artikel 20.1 c i nämnda förordning, tolkas så, att en tredje man får återge formgivningen i kommersiellt syfte om vederbörande har för avsikt att marknadsföra tillbehörsartiklar till varor från innehavaren som överensstämmer med formgivningen? Om detta är fallet, vilka kriterier är i så fall tillämpliga?
3. Hur ska platsen ”där intrånget skedde” i artikel 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser ⁽³⁾ fastställas i situationer i vilka den som begår intrång a) erbjuder varor som innebär intrång i immateriella rättigheter genom en webbplats och denna webbplats – även – är riktad till andra medlemsstater än den medlemsstat i vilken den som begår intrång har hemvist,

- b) låter transportera varor som medför intrång i immateriella rättigheter till en annan medlemsstat än den där vederbörande har hemvist?

Ska artikel 15.a och g i nämnda förordning tolkas så, att den lagstiftning som fastställs på detta sätt även är tillämplig på handlingar från andra medverkande personer?

⁽¹⁾ EGT L 3, s. 1

⁽²⁾ EGT L 12, s. 1

⁽³⁾ EUT L 199, s. 40

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18 januari 2016 – Nintendo Co. Ltd mot BigBen Interactive GmbH och BigBen Interactive SA

(Mål C-25/16)

(2016/C 145/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nintendo Co. Ltd

Motpart: BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

Tolkningsfrågor

1. Kan en nationell domstol vars behörighet, med avseende på en svarande, inom ramen för ett förfarande som avser krav på grundval av en gemenskapsformgivning enbart följer av artikel 79.1 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ⁽¹⁾ jämförd med artikel 6.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽²⁾, eftersom denna svarande som har hemvist i en annan medlemsstat har levererat varor som eventuellt medför intrång i immateriella rättigheter till den svarande som har hemvist i den aktuella medlemsstaten, vidta åtgärder mot den förstnämnda svaranden som är giltiga i hela unionen och går utöver den behörighet som grundas på leveransavtalen?
2. Ska rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning, särskilt artikel 20.1 c i nämnda förordning, tolkas så, att en tredje man får återge formgivningen i kommersiellt syfte om vederbörande har för avsikt att marknadsföra tillbehörsartiklar till varor från innehavaren som överensstämmer med formgivningen? Om detta är fallet, vilka kriterier är i så fall tillämpliga?
3. Hur ska platsen "där intrånget skedde" i artikel 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser ⁽³⁾ fastställas i situationer i vilka den som begår intrång a) erbjuder varor som innebär intrång i immateriella rättigheter genom en webbplats och denna webbplats – även – är riktad till andra medlemsstater än den medlemsstat i vilken den som begår intrång har hemvist, b) låter transportera varor som medför intrång i immateriella rättigheter till en annan medlemsstat än den där vederbörande har hemvist?